

Arrest

nr. 238 380 van 10 juli 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 29 januari 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 december 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 juni 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 juni 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 17 juni 2019 België is binnengekomen, diende op 21 juni 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 24 december 2019 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 2 januari 2020 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 21/06/2019
Overdracht CGVS: 28/08/2019*

U werd gehoord op het CGVS op 21 november 2019 van 14:07 tot 18:10, bijgestaan door een tolk Somalisch. Uw advocaat meester Verstraeten, loco meester Soenen was aanwezig gedurende het gehele persoonlijk onderhoud.

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Somalische nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in Afgoye, in de wijk Dhagatuur, provincie Lower Shabelle en tot de Loboge clan te behoren. U heeft uw hele leven in Afgoye gewoond, tot enkele maanden voor uw vertrek die u spendeerde in Mogadishu. U woonde in Afgoye samen met uw vader en uw broer. U was student aan de Abu Musa Al-Ashari school en u stopte met uw opleiding in de elfde graad. Uw vader was een landbouwer met velden in Afgoye, hij overleed op 3 januari 2018. Uw moeder stierf toen u vier of vijf jaar oud was. Uw broer was een regeringssoldaat die werkte in de basis Argada Dagatur. Uw broer overleed aan zijn verwondingen nadat hij beschoten werd door leden van Al-Shabaab in april 2018 aan de Argada Dhagatuur basis. Enkele dagen na de dood van uw broer werd u op school aangesproken door leden van de islamitische terreurorganisatie Al-Shabaab. Twee leden van Al-Shabaab droegen u op om informatie te verzamelen over de militaire basis en op welke dag van de week daar het meeste soldaten aanwezig zijn. De leden van Al-Shabaab spraken u aan omdat uw broer voor de overheid had gewerkt. U meldde dit aan uw oom, hij raadde u aan af te wachten, hij zei dat u het niet serieus moest nemen.

Een week later kwamen dezelfde leden van Al-Shabaab naar u toe terwijl u in de moskee was. De leden van Al-Shabaab droegen u op om een rugzak nabij de militaire basis achter te laten. U wist niet wat er in de rugzak zat, maar u vermoedde dat er explosieven in zaten. U wandelde vanaf Baar Ismail in de richting van de militaire basis terwijl één Al-Shabaab lid u volgde. Onderweg kwam u soldaten, collega's van uw broer, tegen. U vertelde uw situatie aan de soldaten en het Al-Shabaab lid ging weg. De soldaten belden de politie, de politie arresteerde u en nam u mee naar de gevangenis in Argada Dhagatuur. In de gevangenis verhoorde de politie u drie of vier keer, u werd een dag opgesloten. Een officier van de politie heeft u laten gaan omdat uw oom voor u garant stond. Diezelfde oom regelde een smokkelaar in Mogadishu om naar Europa te gaan, bij wie u nog enkele maanden woonde alvorens u vertrok uit Somalië in september 2018. Op 17 juni 2019 kwam u België binnen en op 21 juni deed u een verzoek om internationale bescherming.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS p. 4), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming.

Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn uit de stad Afgoye, gelegen in het gelijknamige district in de regio Lower Shabelle, en daar heel uw leven tot aan uw vertrek naar Europa te hebben gewoond (notities, p.6).

Vooreerst en vooral dient er gewezen te worden op uw zeer gebrekkige kennis van recente gebeurtenissen in Afgoye. U kan de huidige president van Somalië wel benoemen, maar u weet niets van het bezoek van president "Farmajo" aan Afgoye dat plaatsvond in mei 2017 (CGVS p.20) (zie informatie toegevoegd aan uw dossier). Een bezoek van een dergelijk hooggeplaatst figuur, met zijn gevolg, moet nochtans leven in een stad: er moeten veiligheidsmaatregelen getroffen worden, er wordt over gepraat tussen de bevolking... Gevraagd of u hier over gehoord hebt, zegt u nee (CGVS, P.4) en u verklaart dat niemand hier over sprak (CGVS p. 4). Het roept vragen op dat een beweerde inwoner van Afgoye niet op hoogte is van een belangrijke gebeurtenis die een presidentieel bezoek is. Uw broer was bovendien militair in Afgoye op dat moment, en er kan verwacht worden dat hij eveneens betrokken was bij het verzekeren van de veiligheid bij het bezoek. Al-Shabaab is immers nog aanwezig in Afgoye (zie administratief dossier) en een dergelijk bezoek is zeker een mogelijk target van deze terreurorganisatie. Wanneer u geconfronteerd werd met het feit dat u dit niet wist, kon u geen afdoende verklaring geven over waarom u niet op de hoogte was van dit bezoek (CGVS p. 32).

U werd gevraagd naar de impact van Al-Shabaab op uw dagelijks leven en of u dingen anders deed onder Al-Shabaab bewind. Hierop antwoordde u dat alles hetzelfde was als ervoor (CGVS p. 33). Al-Shabaab is echter een organisatie die bepaalde zaken eigen aan het dagelijkse leven streng verbiedt in de gebieden die ze onder controle hebben of waar ze aanwezig zijn, en die met een harde hand regeert. Het is dus niet waarschijnlijk dat er voor u niets veranderde bij een wissel van de macht over Afgoye. Verder verklaarde u ook dat u kon voetballen tijdens het Al-Shabaab bewind op het 'Supershell' voetbalveld (CGVS p. 33) in uw stad. Uit het EASO rapport van augustus 2014 toegevoegd aan uw administratief dossier, blijkt nochtans dat voetbal door Al-Shabaab verboden werd in gebieden die onder hun controle staan. Het is dan ook niet geloofwaardig dat u zonder problemen zou kunnen verder voetballen op een veld dat nota bene door Al-Shabaab gebruikt werd voor bestraffingen (CGVS, p. 33). Van een jonge voetballer kan verwacht worden dat hij wist dat voetballen verboden was. Kortom, gezien de strenge regels die Al-Shabaab invoerde in gebieden onder hun controle, kan er wel verwacht worden dat u kan vertellen over deze regels en de veranderingen die deze voor u betekenden. Na het eerste bezoek van Al-Shabaab zou uw oom ook gezegd hebben deze bedreigingen niet serieus te nemen (CGVS p. 22), iets was niet geloofwaardig is in een gebied waar Al-Shabaab nog steeds prominent aanwezig is. De ernst van de dreigementen van Al-Shabaab wordt mede geduid door uw eigen verklaringen over de aanslag op uw broer. Iemand die daadwerkelijk afkomstig is van Afgoye weet de ernst van dergelijke dreigementen in te schatten.

Voorts dient er gewezen te worden op uw gebrekkige verklaringen over de veiligheidssituatie in uw regio. Ten eerste bent u amper op de hoogte van recente (net voor uw vertrek) aanvallen op militairen in Afgoye en kan u hier geen voorbeelden van geven. Uw broer was militair in Afgoye en was dus een mogelijk target van de terreurgroepering Al-Shabaab. Recent voor uw vertrek en niet lang voor de beweerde aanslag op uw broer, op 2 maart 2018, vond er een aanval van Al-Shabaab plaats waarbij vijf militairen werden gedood in Afgoye. Een Al-Shabaab lid bracht zichzelf tot ontploffing aan de poort van de militaire basis in Afgoye, het voertuig dat de gewonde soldaten vervoerde werd dan ook nog getroffen door een berm bom (zie administratief dossier). U hebt hier echter niet met uw broer over gepraat (CGVS p. 25), en u vermeldt het ook niet spontaan wanneer ernaar recente Al-Shabaab aanvallen gevraagd werd (CGVS p. 20 en p. 24). Van iemand wiens broer – een militair- een belangrijk persoon in het leven is (CGVS p. 21) kan er wel verwacht worden dat aanslagen op militairen opvallen in het nieuws.

Gevraagd of u zich uit die periode andere aanvallen op militairen herinnert, stelt u wel dat er inderdaad 'mensen die werkten voor de overheid' individueel werden gedood in de periode voor de dood van uw broer - u weet echter niet of de slachtoffers politiemensen of militairen waren - u weet enkel dat ze werkten voor de overheid (CGVS, p.24). Uw onwetendheid over de aanslag in maart (een maand voordat uw broer - eveneens beweerdelijk een militair - zou zijn gedood), tart alle verbeelding.

Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt bovendien dat Afgoye een hoog risicovol gebied is met een aanzienlijke Al-Shabaab aanwezigheid. In het rapport van EASO dat gepubliceerd werd op 20 december 2017 staat dat de Afgoye-Mogadishu-Merka driehoek de operationele focus vormt van Al-Shabaab en wordt omschreven als meest gewelddadig gebied in gans Somalië. Het EASO-rapport vervolgt dat Al-Shabaab Afgoye verschillende keren is binnengevallen, het Somalische leger er heeft weggejaagd om zich vervolgens eveneens verschillende keren terug te trekken. Al-Shabaab voert in Afgoye voornamelijk hit-and-run aanvallen uit. Ook uit de ACLED data van 2017 en 2018 blijkt dat verschillende incidenten zich voordeden in en rond Afgoye (zie administratief dossier). Dat u er dan niet in slaagt één dergelijk incident nauwkeurig toe te lichten, tast uw verklaringen betreffende uw herkomst uit Afgoye, uit een gezin met een broer die militair was, fundamenteel aan.

U kan ook niet vertellen over de taken die uw broer had in het leger (CGVS p. 24) hoewel hij wel nog regelmatig thuiskwam (CGVS p. 25). Uw verklaring dat u nooit over zijn job in het leger sprak (CGVS p. 25) staat in strijd met het feit dat u dan weer wel de collega's van uw broer persoonlijk kent, en dat een collega zelfs soms bij u thuiskwam (CGVS p. 23). Daarenboven blijven uw verklaringen over recente Al-Shabaab aanvallen in Afgoye algemeen en zijn ze weinig doorleefd (CGVS p. 20). Wanneer u gevraagd wordt bij welke veiligheidsdiensten u in Afgoye terecht kan wanneer er problemen zijn, antwoordt u enkel dat u nooit problemen had (CGVS p. 19). Dat u verklaart nooit problemen te hebben gehad en daardoor niet te weten bij welke veiligheidsdienst(en) in Afgoye u terecht zou kunnen, waarbij u lijkt te vergeten dat uw broer omkwam bij een aanslag en dat u zelf bedreigd werd, tast zowel uw verklaringen betreffende uw problemen als betreffende uw herkomst uit Afgoye aan.

Over het algemeen zijn uw verklaringen weinig doorleefd. U bent op de hoogte van overstromingen in de regio maar u blijft aan de oppervlakte over de gevolgen die het op u persoonlijk had (CGVS p. 21). Informatie waarover het CGVS beschikt (zie administratief dossier), geeft echter aan dat de overstromingen in 2018 bijvoorbeeld wel een impact hadden in Afgoye. De overvloedige regenval in Ethiopië en Somalië in mei 2018 resulteerde in overstromingen van de Juba en Shabelle rivier en de overstromingen hebben naar schatting 780.000 mensen beïnvloed en 220.000 mensen werden erdoor verplaatst. Het had dus een enorme impact op de mensen in uw stad, met inwoners die hun huis moesten verlaten, en een risico op het verlies van de oogst. Van iemand die deze overstroming meemaakte kan men verwachten te kunnen vertellen over deze gevolgen. De rivier Shabelle zwol in die tijd enorm in volume, iets wat u zou moeten zijn opgevallen gezien u wel eens de rivier overstak om te gaan voetballen (CGVS p. 16). Bovendien ging u naar de Abu Musa Al-Ashari school en de Al Kuwaiti moskee, beide gelegen dicht bij het ziekenhuis van Afgoye (CGVS p. 8 en CGVS p. 9). Het ziekenhuis van Afgoye is zeer dicht bij de rivier gelegen, en ondervond eerder al een risico op overstroming door water uit de rivier (In oktober 2012, zie administratief dossier). Gezien u hier zo goed als dagelijks langs komt om naar school of naar de moskee te gaan, kan men van u wel een meer doorleefd relaas verwachten over de impact van een dergelijke overstroming op uw dagelijks leven. Ondanks het feit dat uw vader een landbouwer is met landbouwvelden, hebt u moeite om periodes van droogte persoonlijk op u toe te passen (CGVS p. 19). U gaf echter eerder in het relaas aan dat de rivier belangrijk is om de velden te bewateren (CGVS p. 13). Gezien u het belang inziet van de rivier is het niet overtuigend dat u niet meer kan vertellen over het effect van een droogte op een landbouwer, uw vader. Uw vaders gewassen moeten mogelijks in gevaar zijn geweest, hij moet zeker hiervan de gevolgen ondervonden hebben, wat ook merkbaar voor u moet zijn geweest als zoon.

U werd ook meerdere malen de kans gegeven om het ziekenhuis in uw wijk te beschrijven (CGVS p. 9 en p. 32) maar ook hier bleef u aan de oppervlakte. Gevraagd naar een beschrijving van het ziekenhuis zegt u enkel dat het een groot ziekenhuis is, met een deur in de richting van de moskee en een deur in de richting van uw huis (CGVS p. 9). Expliciet gevraagd naar de kleur van de muren, antwoordt u enkel "geel" (CGVS p. 9). U werd nochtans uitdrukkelijk gevraagd aan het begin van het interview om gedetailleerd te zijn. Er kan verwacht worden dat u dit uitgebreid en gedetailleerd kan beschrijven gezien het ziekenhuis op uw weg naar school lag (CGVS p. 9). Later in het relaas geeft u ook aan dat uw vader behandeld is in hetzelfde ziekenhuis als waar u zeer vaak passeerde. U werd nogmaals de kans geboden om dit ziekenhuis te beschrijven, ditmaal over hoe het ziekenhuis er aan de binnenzijde uit ziet (CGVS p. 32).

Uw antwoord op deze vraag bleef ook hier beperkt tot “er zijn veel kamers” en dat een vrouw uw vader behandeld heeft (CGVS p. 32). Verder kan u ook zeggen dat u denkt dat de muren wit zijn (CGVS p. 32).

Uw clankennis is eveneens uiterst beperkt, zoals u trouwens ook zelf aangeeft (CGVS, p.7). U kan uw eigen clanlijn opsommen maar u weet niet wie uw clanoudste is (CGVS p. 6 en p. 8). U weet evenmin of er (veel) andere Loboge – zoals u – in Afgoye wonen (I don't know about the others. I know about myself). U verklaart te weten dat er andere Sheikal zijn, maar niet te weten of ze specifiek Loboge zijn (CGVS, p. 7). U stelde dat u niet veel clankennis heeft omdat u niet in een clanomgeving bent opgegroeid (CGVS, p. 8). Uw uitleg weet evenwel niet te overtuigen daar de maatschappij in Somalië wordt georganiseerd via het clansysteem dat uitermate belangrijk is voor de machtsverdeling binnen het land. Informatie waarover het CGVS beschikt geeft aan dat het behoren tot een clan van fundamenteel belang is in de Somali samenleving gezien het de identiteit, positie in de maatschappij, hulp en de graad van bescherming bepaalt van een individu. Daarenboven groeide u op in een omgeving waarin uw vader ziek was en uw broer als militair vaak afwezig was van het huishouden. U was op het moment van vertrek uit Somalië al achttien jaar. Gezien deze context kan wel worden aangenomen dat u bepaalde verantwoordelijkheden had, zeker in de Somalische context. Het feit dat u niet met de clanoudste kon spreken omdat u een student was (CGVS p. 8) biedt in dit geval geen verschuiving voor uw onwetendheid met betrekking tot de clanoudste of met betrekking tot de aanwezigheid van clangenoten in uw omgeving.

Van iemand die zijn hele leven in Afgoye gewoond heeft, kan verwacht worden dat hij alledaagse dingen uitgebreid kan bespreken. U werd gevraagd om de weg van uw woonplaats naar de moskee te beschrijven (CGVS p. 8 en p.9), iets waarvan u zelf aangaf dat dicht bij uw huis ligt. Later in het relaas beschrijft u ook nog de weg naar de velden van uw vader langs de militaire basis (CGVS p. 10). Uw beschrijvingen van deze routes zijn echter zeer beperkt en oppervlakkig. Hetzelfde geldt voor wat u beschrijft wanneer u de kans werd geboden om uw favoriete plek in Afgoye te beschrijven (CGVS p. 14). Uw favoriete plaats zou een plek moeten zijn met een bepaalde emotionele waarde, ergens waar u vaak kwam en graag kwam. U gaf aan dat de velden in Afgoye voor u de leukste plek in Afgoye zijn, maar wanneer u gevraagd wordt waarom u ze leuk vindt, antwoordt u dat “mensen van Hamar komen als toeristen om de velden te zien”. Het feit dat u uw favoriete plek zo categoriseert en uw gebrek aan doorleefde beschrijvingen van plaatsen waar u vaak zou zijn geweest, tonen niet aan dat u Afgoye werkelijk kent.

Wanneer u gevraagd wordt naar de dorpen die grenzen aan Afgoye antwoordt u foutief: Merka, Hamar, Beledweyne en Dafeed (CGVS p. 15). Dit is eigenaardig gezien het feit dat u heel andere grensdorpen vernoemt wanneer u gevraagd wordt naar de dorpen die u onderweg naar Hamar tegenkomt (CGVS p. 17). Gevraagd waarom u weet welke dorpen u onderweg tegenkomt, verklaart u dat u dat van iemand gehoord hebt terwijl u naar Hamar ging (CGVS p. 17), wat reeds opmerkelijk kan genoemd worden. Bovendien trekt u uw verklaring dat Beledweyne een aangrenzend dorp is meteen weer in, maar u kan niet verklaren wat Beledweyne dan wel is of wat u erover gehoord hebt (CGVS p. 15 en p. 16). Het feit dat Beledweyne een stad aan de andere kant van Somalië is en het feit dat u foutief antwoordt op de vraag van de grensdorpen doet vermoeden dat u bepaalde kennis verkeerd ingestudeerd hebt. Op gelijkaardige wijze weet u bijvoorbeeld wel dat Baar Ismail een checkpoint is, maar kan u niet vertellen over wat er precies gecontroleerd wordt aan het checkpoint (CGVS p. 14). Van iemand die er al eens passeerde om naar Mogadishu te gaan (CGVS p. 14 en p. 32) en wiens broer militair is, wordt er wel een uitgebreidere uitleg verwacht over deze checkpoints. U werd ook bevraagd over Istunka, iets wat typisch voor Afgoye is, maar wederom blijft uw uitleg beperkt en kan u niet benoemen wanneer in het jaar het plaatsvindt (CGVS p. 18). Uw tentoongestelde kennis doorheen het relaas heeft een (slecht) ingestudeerd karakter waarbij u er niet in slaagt om deze ook op een persoonlijke en doorleefde wijze te omschrijven.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk voor uw vertrek in Afgoye, gelegen in de regio Lower Shabelle, verbleven te hebben. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Afgoye heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Bovendien kan er ook om andere redenen geen geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde feiten van vervolging. Uw volledige relaas is gestoeld op het feit dat uw broer een militair was in het Somalische leger en vanwege deze reden is omgebracht door leden van de terreurbeweging Al-Shabaab. Wanneer u bevraagd wordt over wat uw broer deed in het Somalische leger kan u werkelijk niets zeggen (CGVS p. 24-25). Bovendien kan u ook niet exact vermelden wanneer uw broer overleden (CGVS p. 11-12) is en wanneer de Al-Shabaab leden u voor het eerst aanspraken (CGVS p. 25), hoewel uw broer toch een dermate belangrijk persoon was in uw leven. Gezien de dood van uw broer toch wel een kantelmoment betekende in uw leven is het hoogst eigenaardig dat u deze gebeurtenis niet beter kan plaatsen in de tijd. Verder weet u ook niet te zeggen of de dood van uw broer onderzocht werd door de autoriteiten, wat toch eigenaardig is gezien een lid van het Somalische leger gesneuveld is in een aanslag van Al-Shabaab (CGVS p. 24). Dit alles ondermijnt de geloofwaardigheid van het verhaal van de dood van uw broer, wat tot gevolg heeft dat ook de daaruit volgende vervolging door Al-Shabaab die u ondervond als niet-geloofwaardig wordt gezien. Bijgevolg kan er geen geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde vervolgingsfeiten.

U maakt aldus niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en er bestaan evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 21 november 2019 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud (CGVS p. 32.) uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië. U reageerde hierbij door te vragen hoe u kon bewijzen dat u wel uit Afgoye komt. Er werd u vervolgens nog specifiek gevraagd naar uw persoonlijke ervaringen onder Al-Shabaab maar deze waren weinig doorleefd. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen.

Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het ertoe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

U legt ten slotte, na het persoonlijk onderhoud, nog vijf foto's neer om uw verzoek te ondersteunen. Deze tonen echter niet uw recente herkomst van Afgoye aan, noch de problemen die u aangehaald hebt. Verder legt u geen documenten voor die uw nationaliteit, reisweg of vluchtmotieven ondersteunen.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren op de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud van het CGVS. De kopies van de notities werden aan u en aan uw advocaat opgestuurd dd. 02/12/2019. Daar u, noch uw advocaat opmerkingen hebben overgemaakt, wordt u geacht in te stemmen met de inhoud ervan en kan aangenomen worden dat het persoonlijk onderhoud goed verliep.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift een schending aan van de volgende bepalingen:

*"Schending van het artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet ;
Schending van het artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet ;
Schending van het art. 62 van de Vreemdelingenwet - schending van de materiële motiveringsverplichting ;
Schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen ;
Schending van de zorgvuldigheidsverplichting ;
Schending van het redelijkheidsbeginsel."*

Verzoeker geeft een korte theoretische toelichting over het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht. Hij geeft toe dat hij niet de volledige waarheid heeft verklaard tijdens het persoonlijk onderhoud. In zijn verzoekschrift wenst hij duidelijkheid te verschaffen en correcte en coherente verklaringen af te leggen over zijn herkomst en persoonlijke situatie.

Verzoeker verklaart thans dat hij geboren is in Denemarken en legt ter staving hiervan zijn Deense geboorteakte neer (verzoekschrift, stuk 2). Verzoeker licht toe dat zijn ouders vroeger als vluchtelingen naar Denemarken zijn gekomen en er internationale bescherming verkregen. Toen verzoeker één jaar oud was, werd hij echter door zijn vader terug meegenomen naar Somalië, omwille van hun precare thuissituatie, zijnde dat zijn moeder zwaar depressief was en zelfmoord wou plegen.

Verzoeker benadrukt dat zijn vader hem heeft meegenomen naar Afgooye in Somalië en dat heel zijn familie afkomstig is uit deze regio. Zijn vader heeft hem achtergelaten bij zijn oom en is vervolgens teruggekeerd naar Denemarken, waar hij ook is overleden.

Verzoekers moeder is wel nog in leven en heeft een permanent verblijfsrecht in Denemarken. Verzoeker legt een kopie neer van de verblijfskaart en gezondheidskaart van zijn moeder (verzoekschrift, stukken 3 en 4). Ook verzoekers broer verblijft in Denemarken. Verzoeker legt een kopie neer van diens paspoort (verzoekschrift, stuk 5).

Verzoeker licht verder toe dat hij tot zijn acht jaar in Afgooye heeft verbleven en er school heeft gelopen, waarna hij op zijn achtste samen met zijn oom naar Ethiopië verhuisde. Verzoeker heeft elf jaar in Ethiopië gewoond. Tijdens dit verblijf kreeg verzoekers oom af en toe geld opgestuurd van zijn broer in Denemarken.

In 2018 is verzoeker teruggekeerd naar Afgooye in Somalië en heeft er één jaar verbleven. Omwille van de precare situatie in Afgooye is hij echter Somalië ontvlucht. Verzoeker heeft ook nog enige tijd in Turkije verbleven.

Verzoeker benadrukt nog dat hij spijt heeft van zijn foutieve verklaringen, dat hij advies heeft gevolgd van de “*verkeerde personen*” en dat hij “*beseft wat hij hiermee op het spel heeft gezet*”. Mede daarom wenst hij nu de waarheid te vertellen.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, benadrukt verzoeker formeel dat, hoewel hij niet zijn hele leven in Afgooye gewoond heeft, zijn familie wel afkomstig is van die regio en hij er ook gewoond heeft in het laatste jaar voor zijn vertrek naar België. Hij meent dat, gelet op het feit dat zijn familieleden in Denemarken erkend werden als vluchteling, zijn herkomst uit Afgooye voor waar dient te worden aangenomen, minstens dient hier verder onderzoek naar te gebeuren.

Verzoeker benadrukt verder dat de veiligheidssituatie in Afgooye zeer precair is. Hij citeert uit de EASO-rapporten “*Afghanistan Security situation*” van december 2017 en december 2019. Hieruit blijkt dat er weinig tot geen overheid aanwezig is in de regio, die wordt beschreven als de meest gevaarlijke regio van Somalië en dat Al-Shabaab er de grootste dreiging uitmaakt. Aldus blijkt uit deze informatie volgens verzoeker duidelijk dat een terugkeer naar deze regio tot gevolg heeft dat hij een reëel risico loopt om slachtoffer te worden van het willekeurig geweld dat er plaatsvindt, in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker meent dat, gelet op de nieuwe feiten en elementen die hij naar voren heeft gebracht, zijn dossier opnieuw dient te worden bekeken en beoordeeld. Hij benadrukt te beseffen dat het afleggen van foutieve verklaringen niet conform de op hem rustende medewerkingsplicht is, doch “*probeert langs deze weg dit recht te zetten.*”

Verzoeker besluit dat:

“Hoewel de Raad geen eigen onderzoeksbevoegdheid heeft, kan zij wel in casu oordelen in volheid van bevoegdheid.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat het Commissariaat-generaal niet de correcte informatie voorhanden had om tot een beoordeling aan de nood aan bescherming te kunnen komen. Echter is het de taak van het CGVS, als er nieuwe elementen opduiken die een nood aan bescherming kunnen aantonen, opduiken, deze grondig en zorgvuldig te onderzoeken.

Dat verzoeker deze elementen nu aanhaalt.

Bijgevolg kan uw Raad op grond van de voorgelegde informatie wel overgaan tot het toekennen van de vluchtelingenstatus, en in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus.

Uiterst ondergeschikt verzoekt de verzoeker de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar de Commissaris-Generaal nu hoe dan ook vast staat dat de beslissing niet gestoeld is op alle aangereikte informatie en de beslissing niet genomen is gebaseerd op een grondig onderzoek.”

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

- een kopie van de Deense geboorteakte van verzoeker (stuk 2);
- een kopie van de Deense verblijfskaart van zijn moeder (stuk 3);
- een kopie van de Deense gezondheidskaart van zijn moeder (stuk 4);
- een kopie van het Deense paspoort van zijn broer (stuk 5);
- uittreksels uit het EASO-rapport "*Security situation Somalia*" van december 2017 (stukken 6-8);
- een uittreksel uit het EASO-rapport "*Security situation Somalia*" van december 2019 (stuk 9).

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. Aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal de bestreden beslissing heeft gesteund.

2.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn relaas aannemelijk te maken. Van een verzoeker om internationale bescherming mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Verzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de instantie kan beslissen over dit verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Van verzoeker worden correcte en coherente verklaringen verwacht en waar mogelijk ook documenten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute.

Vooreerst stelt de Raad vast dat verzoeker, in weerwil van de plicht tot medewerking die op hem rust, heeft getracht de Belgische autoriteiten intentioneel te misleiden en na confrontatie met een negatieve beslissing volledig afwijkende verklaringen aflegt over zijn identiteit, herkomst, levensomstandigheden en vluchtmotieven. Verzoeker verklaarde immers dat hij geboren werd in Afgooye, in het district Afgooye in de provincie Lower Shabelle in Somalië en hier zijn hele leven te hebben verbleven samen met zijn vader en broer tot drie maanden voor zijn vertrek naar België. Zijn moeder stierf toen hij nog jong was en zijn vader overleed in 2016 in Afgooye aan suikerziekte. Verzoeker verklaarde tevens vervolging te vrezen door Al-Shabaab omwille van het profiel van zijn broer als militair (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 6, 10-11, 22). Thans in zijn verzoekschrift verklaart verzoeker dat hij geboren is in Denemarken en dat hij toen hij één jaar is werd meegenomen door zijn vader naar Afgooye. Zijn vader is daarna teruggekeerd naar Denemarken en daar overleden. Verzoeker heeft sindsdien verbleven bij zijn oom in Afgooye tot hij zeven jaar was, is op zijn achtste naar Ethiopië gevlucht waar hij elf jaar heeft verbleven en is in 2018 voor één jaar teruggekeerd naar Afgooye alvorens naar België te vluchten. Verzoekers moeder leeft nog en beschikt over een permanent verblijfsrecht in Denemarken. Bovendien heeft verzoekers broer, zoals blijkt uit zijn nieuwe verklaringen, steeds in Denemarken verbleven. Verzoeker is Afgooye ontvlucht omwille van de algemene situatie aldaar.

Bij aanvang van de procedure stelde verzoeker dat hij naar België is gekomen omdat de mensenrechten hier goed zijn (DVZ-verklaring, stuk 12, p. 10).

Van een verzoeker om internationale bescherming wordt verwacht dat hij zijn asielmotieven zo waarheidsgetrouw en volledig mogelijk uiteenzet en de bevoegde instanties in het onthaalland correct inlicht over zijn identiteit, herkomst en vluchtmotieven. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift nog aanvoert dat hij spijt heeft en het advies heeft gevolgd van de verkeerde personen, merkt de Raad op dat het loutere feit dat verzoeker op aanraden van derden bedrieglijke verklaringen aflegde, zijn manier van handelen niet kan vergoelijken. Verzoeker werd bij aanvang van de procedure immers aangemaand de waarheid te vertellen en werd gedurende de procedure bovendien bijgestaan door een advocaat. Verzoeker is dan ook zelf verantwoordelijk voor de verklaringen die hij aflegt.

De Raad is bovendien van oordeel dat van iemand zich wendt tot de autoriteiten van een bepaald land teneinde er diens status van vluchteling te doen erkennen inherent het vertrouwen in de autoriteiten, waaraan men de bescherming vraagt, verbonden is. Het manifest misleidend karakter van verzoekers initiële verklaringen doet dan ook afbreuk aan zijn algehele geloofwaardigheid.

De Raad stelt bovendien vast dat de inhoud van de door verzoeker neergelegde Deense geboorteakte niet in overeenstemming is met zijn verklaringen. De geboorteakte vermeldt immers dat verzoeker geboren zou zijn op 26 maart 1999, terwijl hij doorheen de procedure tot het bekomen van internationale bescherming en thans in zijn verzoekschrift verklaart geboren te zijn op 26 maart 2000. Dergelijke vaststelling doet verder afbreuk aan verzoekers algehele geloofwaardigheid. Bovendien wijst de Raad erop dat, zelfs als kan worden aangenomen dat dit verzoekers geboorteakte betreft, deze geen indicaties bevat over verzoekers verblijf in Somalië. De Raad is dan ook van oordeel dat de neergelegde geboorteakte dan ook geen afdoende bewijs vormt ter staving van verzoekers nieuwe verklaringen over zijn identiteit en herkomst. Verzoeker legt geen andere identiteitsdocumenten neer waaruit zijn identiteit kan blijken.

Bovendien kunnen de verblijfsdocumenten van zijn familie evenmin een bewijs vormen van verzoekers identiteit en herkomst uit Afgooye, in tegenstelling tot wat verzoeker beweert in zijn verzoekschrift. Nog daargelaten het feit dat deze documenten zijn familieband met deze personen niet bewijst, blijkt bovendien nergens uit de door verzoeker neergelegde documenten dat deze personen afkomstig zijn uit Afgooye. Bovendien bevatten deze documenten hoe dan ook geen enkele indicatie dat verzoeker voor zijn vertrek naar België werkelijk in Afgooye zou hebben gewoond. Het gaat ook slechts om kopieën die makkelijk te manipuleren zijn.

De Raad merkt aldus op dat verzoeker geen begin van bewijs neerlegt ter staving van zijn herkomst uit Afgooye en zijn nieuwe verklaringen met betrekking tot zijn verblijfplaatsen voor zijn vertrek naar België.

Artikel 48/6, § 1, van de Vreemdelingenwet schrijft voor dat verzoeker alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk moet aanbrengen, waaronder zijn verklaringen en alle documentatie of stukken in zijn bezit met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Het ontbreken van bepaalde elementen vormt een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van verzoekers relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.

Ten overvloede, zelfs indien rekening wordt gehouden met zijn nieuwe verklaringen, slaagt verzoeker er nog steeds niet in om middels zijn verklaringen zijn beweerde herkomst uit Afgooye in het district Afgooye in de provincie Lower Shabelle in Somalië aannemelijk te maken. Uit verzoekers nieuwe verklaringen blijkt dat hij van zijn één tot acht jaar in Afgooye in Somalië heeft verbleven en in 2018 vanuit Ethiopië naar Afgooye is teruggekeerd, waar hij vervolgens nog een jaar heeft verbleven alvorens hij naar België reisde. De Raad is dan ook van oordeel dat van verzoeker kan worden verwacht dat hij in staat is om zijn herkomst uit Afgooye toe te lichten en door middel van vragen over zijn geografische en sociopolitieke kennis zijn bekendheid kan aantonen met zijn regio van herkomst en zijn sociale en maatschappelijke omgeving. De Raad stelt evenwel vast dat verzoekers geografische, maatschappelijke en sociopolitieke kennis over deze regio van herkomst ontoereikend is.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat verzoeker geen doorleefde en gedetailleerde verklaringen kan afleggen over Afgooye waaruit zijn bekendheid met de stad blijkt. Wanneer verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd werd om de weg van zijn huis naar de moskee te beschrijven, verklaart hij op louter summiere en oppervlakkige wijze dat *“Wanner ik mijn huis verliet, kwam ik naast een ziekenhuis, genaamd de hospital of Afgoye. Dan nam ik een bocht, dan waren er weinig huizen daar, dan kan je de moskee zien. Het was heel dicht bij mij, niet ver.”* (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 8). Er kan redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker meer gedetailleerde verklaringen kan geven over de weg naar de moskee in zijn dorp. Bovendien slaagde verzoeker er tijdens het persoonlijk onderhoud evenmin in om gedetailleerde verklaringen te geven over het ziekenhuis van Afgooye. Wanneer verzoeker gevraagd werd hoe het ziekenhuis eruit zag, verklaarde hij op louter vage wijze *“2 deuren, een deur gaat naar de moskee en andere naar het huis, het is een groot hospital”* (*Ibid.*, p. 9). Wanneer verzoeker later tijdens het onderhoud naar de binnenkant van het ziekenhuis gevraagd werd, komt hij ook niet verder dan te verklaren dat het ziekenhuis *“veel kamers”* heeft en dat hij denkt dat de kleur van de muren wit is (*Ibid.*, p. 32).

Van verzoeker kan echter redelijkerwijze worden verwacht dat hij meer gedetailleerde verklaringen kan geven van dit ziekenhuis, gezien uit zijn verklaringen blijkt dat dit vlakbij zijn huis ligt en dat deze op de weg naar de moskee en zijn school lag (*Ibid.*, p. 8, 9). Verzoekers verklaringen over de stad Afgoooye en de plaatsen die hij er bezocht zijn aldus vaag en niet-doorleefd, hetgeen reeds afbreuk doet aan zijn verklaringen over zijn herkomst aldaar.

Bovendien dient te worden vastgesteld dat verzoekers clankennis enerzijds lacunair is en anderzijds ingestudeerd overkomt. Verzoeker verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud dat hij behoorde tot de clan Sheikhal en de subclan Loboge (*Ibid.*, p. 6), doch hij kan niet zeggen wie zijn clanoudste is (*Ibid.*, p. 8). Verzoeker kan evenmin antwoorden op de vraag of er veel Loboge wonen in Afgoooye en verklaart hierover louter "*I don't know about the others. I know about myself*" (*Ibid.*, p. 7). Hij verklaart verder dat hij leden kent van de clan Sheikhal, doch niet weet of ze tot de Loboge subclan behoren (*Ibid.*). Verzoeker verklaarde tevens dat hij niet was opgegroeid in een clanomgeving toen hij klein was (*Ibid.*, p. 8). Dergelijke verklaringen zijn evenwel niet aannemelijk in de Somalische context, waarbij gestructureerde clancontacten het sociaal en economisch leven bepalen in Somalië en de kennis hiervan onmisbaar is voor het dagelijkse leven. Van verzoeker, die thans verklaart van zijn één tot zijn acht jaar en na 2018 nog één jaar in Afgoooye gewoond te hebben, kan dan ook redelijkerwijze worden verwacht dat hij gedetailleerde verklaringen kan afleggen over de aanwezigheid van zijn eigen clan in zijn vermeende regio van herkomst. Gelet op voorgaande vaststellingen is dit niet het geval. Verzoeker slaagt er daarentegen wel in om een opsomming te geven van de clans die in zijn regio wonen (*Ibid.*, p. 7). De Raad is dan ook van oordeel dat verzoekers verklaringen een ingestudeerd karakter vertonen, daar het niet aannemelijk is dat hij wel een louter theoretische opsomming kan geven van de clans die in Afgoooye wonen, doch er niet in slaagt om doorleefde en gedetailleerde verklaringen af te leggen over de aanwezigheid van zijn eigen clan in Afgoooye.

Bovendien dient te worden vastgesteld dat verzoekers geografische kennis van zijn regio van herkomst eveneens enerzijds lacunair is en anderzijds een ingestudeerd karakter vertoont. Verzoeker gevraagd naar dorpen die grenzen aan Afgoooye antwoordde hij "*Merka, en Hamar, Beledweyne, en Dafeed in de 4 hoeken*" (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 15), hetgeen evenwel niet overeenstemt met de informatie beschikbaar in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 14, nr. 12). Verzoeker gaf vervolgens tijdens het persoonlijk onderhoud aan dat hij een vergissing maakte en dat niet Beledweyne doch wel Bal'ad een grensdorp was van Afgoooye, doch kan verder geen informatie geven over Beledweyne (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 16), hetgeen andermaal doet vermoeden dat verzoeker bepaalde zaken (foutief) heeft ingestudeerd. Bovendien kan het dorp Bal'ad evenmin teruggevonden worden op de beschikbare informatie als dorp dat grenst aan Afgoooye (*Ibid.*). Wanneer verzoeker later tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd wordt naar de dorpen die hij onderweg naar Mogadishu tegenkomt, geeft hij bovendien geheel andere dorpen aan die het dichtst bij Afgoooye zouden liggen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 17). Dat verzoeker er bovendien niet in slaagt om de dorpen die grenzen aan zijn eigen dorp correct te benoemen, doch ten andere wel een uitgebreide opsomming kan geven van dorpen die hij tegenkwam onderweg naar Mogadishu, wijst het oordeel van de Raad andermaal op het ingestudeerde karakter van verzoekers verklaringen.

Verder dient te worden vastgesteld dat verzoekers kennis over gebeurtenissen in Afgoooye in het jaar 2018 eveneens lacunair is, hetgeen verder afbreuk doet aan verzoekers verklaringen inzake zijn verblijf aldaar. Verzoeker verklaart thans in zijn verzoekschrift immers dat hij in 2018 zou zijn teruggekeerd naar Afgoooye en hier een jaar zou hebben verbleven alvorens uit Somalië te vluchten. Van verzoeker kan aldus redelijkerwijze worden verwacht dat hij op de hoogte is van veiligheidsincidenten die in het jaar 2018 plaatsvonden in zijn regio. Wanneer verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd werd naar veiligheidsincidenten in zijn regio, verklaarde hij correct dat er in 2018 een aanval gebeurde door Daesh (Landeninformatie, stuk 14, nr. 8), doch hij kan dit incident niet situeren in de tijd. Wanneer verzoeker vervolgens gevraagd wordt naar andere veiligheidsincidenten in Afgoooye in 2018, verklaart hij dat Al-Shabaab in 2016 en 2017 verschillende aanvallen uitvoerde in de stad (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 20). Nochtans blijkt uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier dat onder meer de regio rond Afgoooye bekend staat als één van de meest gewelddadige gebieden in heel Somalië en dat er in 2018 elke maand meerdere veiligheidsincidenten plaatsvonden tussen het Somalische leger en Al-Shabaab (Landeninformatie, stuk 14, p. 8), zodat redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker op de hoogte is van deze incidenten en hier doorleefde en gedetailleerde verklaringen over kan afleggen, *quod non*. Dat verzoeker daarentegen zou verklaren dat er in 2016 en 2017 veel aanvallen van Al-Shabaab plaatsvonden, terwijl hij volgens zijn nieuwe verklaringen in het verzoekschrift toen in Ethiopië zou verblijven, wijst er andermaal op dat hij bepaalde zaken heeft

ingestudeerd. Verzoeker maakt evenwel nog steeds niet aannemelijk dat hij in het jaar 2018 in Afgooye heeft verbleven.

Verzoeker slaagt er evenmin in om doorleefde verklaringen af te leggen over de overstromingen die in 2018 in zijn vermeende regio van herkomst plaatsvonden. Uit de beschikbare landeninformatie (Landeninformatie, stuk 14, nr. 13) blijkt dat de overstromingen die in 2018 plaatsvonden een enorme impact hadden in grote delen van Somalië en ook in verzoekers regio van herkomst, gezien in de districten Baidoa en Afgooye naar schatting 174 000 mensen getroffen waren door de ramp en naar schatting 6100 personen ontheemd raakten en dat de situatie zo erg was dat dit beschouwd werd als een humanitaire ramp. Uit de beschikbare informatie blijkt bovendien dat de overstromingen onder meer een impact hadden op de oogsten, de toegang tot schoon drinkwater en dat er een risico was op de uitbraak van verschillende ziekten. Dat verzoeker, gevraagd naar de impact van deze overstroming, louter verklaarde *“Het had geen grote impact op mij, ik weet dat de rivier overstroomde en dat het water in de huizen van de mensen naast de rivier kwam”* en verder stelde dat er geen andere problemen waren door de overstroming (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 21) is dan ook niet aannemelijk en duidt erop dat hij deze overstroming niet heeft meegemaakt in zijn regio van herkomst.

De Raad stelt ten slotte nog vast dat verzoeker er tijdens het persoonlijk onderhoud niet in slaagt om doorleefde en correcte verklaringen af te leggen over het leven onder Al-Shabaab. Wanneer hem tijdens het persoonlijk onderhoud werd gevraagd naar de impact van de aanwezigheid van Al-Shabaab in Afgooye op hem persoonlijk, verklaarde hij louter *“explosies en moorden”* (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 33). Uit de beschikbare informatie blijkt echter dat verzoeker onder meer roken, het bezit van ongeoorloofde informatie op mobiele telefoons, luisteren naar muziek en voetballen verbiedt en bepaalde kledingvoorschriften hanteert (Landeninformatie, stuk 14, nrs. 1 en 11). Van verzoeker, die thans in zijn verzoekschrift verklaart dat hij in 2018 terugkeerde naar Afgooye na een verblijf van minstens 10 jaar in Ethiopië, kan dan ook redelijkerwijze verwacht worden dat hij doorleefde en gedetailleerde verklaringen kan afleggen over de persoonlijke impact van het leven onder Al-Shabaab, temeer gezien zijn terugkeer naar Afgooye onvermijdelijk een verregaande aanpassing in zijn levensstijl vereist. Gelet op voorgaande vaststellingen is dit echter niet het geval. Verzoekers verklaringen over het leven onder Al-Shabaab komen bovendien niet overeen met de beschikbare landeninformatie, gezien verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat hij kon voetballen onder Al-Shabaab in Afgooye (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 33), terwijl uit de beschikbare informatie blijkt dat Al-Shabaab voetballen verbiedt. De Raad stelt dan ook vast dat verzoeker zijn verblijf in een regio waar Al-Shabaab aanwezig is, de stad Afgooye, niet aannemelijk kan maken.

Gelet op het voorgaande is de Raad van oordeel dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn herkomst uit Afgooye in het district Afgooye in de provincie Lower Shabelle in Somalië. Verzoeker weigert aldus nog steeds op moedwillige wijze klaarheid te scheppen over en maakt het derhalve onmogelijk een duidelijk zicht te krijgen op zijn verblijfplaatsen, levensomstandigheden en problemen voor zijn vertrek naar België. Indien verzoeker meent wel degelijk nood te hebben aan internationale bescherming, komt het hem toe, gelet op de hoger vermelde medewerkingsplicht en de op zijn schouders rustende bewijslast, de instanties een waarheidsgetrouw en gedetailleerd beeld te geven over zijn verblijfplaatsen voor zijn vertrek naar België, *quod non in casu*. Aldus kan de loutere verwijzing naar de veiligheidssituatie in Afgooye (verzoekschrift, stukken 6-9) niet volstaan om in zijn hoofde het bestaan van een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Verzoeker dient het bestaan van zulke nood immers *in concreto* aan te tonen en kan daarbij niet volstaan met een loutere verwijzing naar de situatie in een bepaald land of een bepaalde regio. Hij dient tevens een verband aan te tonen tussen deze situatie en zijn persoon en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoeker de beweerde herkomst uit Afgooye in het district Afgooye in de provincie Lower Shabelle in Somalië niet aannemelijk maakt, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de procedure tot het bekomen zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het persoonlijk onderhoud en dus veelvuldig de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 4 en 32).

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juli tweeduizend twintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP